

FESTIVALSKE

NOVINE

55. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
19. - 26. 7. 2008.
FILM POD KOŽOM

BROJ 4

UTORAK, 22. SRPNJA 2008.

VINKO BREŠAN O KOMEDIJI APSURDA
IZA STAKLA ZRINKA OGRESTE
KOPRODUKCIJE SU U TRENDU

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producenica
Tanja Miličić

Tajnica uprave
Sanela Omanović

Voditelj popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać,
Zvonimir Rumboldt, Marko Rojnić

Producija zabavnog programa
Ela Poljarević

Odnosi s gostima
Suzana Požgaj

Voditeljica finansija
Tamara Brščić

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Dubravka Lampalov, Ana Miljanić, Nicole Vojak,
Ivica Gunjača

Službeni fotografi Festivala
Hassan Abdelghani, Slaven Radolović, Dejan Štifanić,
Igor Levak

Grafička urednica
Irena Musi

Pomoćnica grafičke urednice
Ivana Antić

Prijelom
Dora Badruina

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Gabrijel Erman, Tomislav Erman

Voditelji marketinga
Duško Simić

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditelj Press centra
Ivica Gunjača

Tisk
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

U NEDJELJU NAVEČER SVEČANO OTVORENA IZLOŽBA CINEMANIAC

Babette Mangolte, Ana Hušman i Dora Katanić tri su umjetnici čiji su radovi u središtu ovogodišnje izložbe Cinemaniac, popratnog programa Festivala igranog filma u Puli. Izložba je svečano otvorena u nedjelju 20. srpnja u prostoru Galerije MMC. Na otvorenju izložbe nazočnima se uvodno obratila ravnateljica Festivala Zdenka Višković-Vukić. "Zasigurno, nakon održanog okruglog stola za ravnopravnost žena u hrvatskoj kinematografiji, niste očekivali da ćemo vas dočekati s jednom ovakvom izložbom dvije perspektivne mlade hrvatske umjetnice i ugledne umjetnice iz New York-a", istaknula je ravnateljica. U galeriji su predstavljene izložbe Ane Hušman i Dore Katanić. Publici je autorice predstavila kustosica Branka Bećić. Izložba, kako priliči šestogodišnjoj tradiciji Cinemaniaca,

promiče aktivan istraživački kontekst u kojem se problematiziraju pitanja o odnosu filma i vizualnih umjetnosti. Na izložbi se i ove godine propituje odnos filma i mogućnosti njegove instalacije u prostoru. „Ovo su antologijska djela strukturalnog filma. Ana Hušman svojim filmom Manire čine čovjeka – Ručak savršeno predstavlja društvene norme u okviru umjetnosti, a Dora Katanić izvršnu apropijaciju zasigurno najpopularnijeg hrvatskog filma Tko pjeva zlo ne misli Kreše Golika. Pozivam sve da pogledaju ovaj začuđujući spoj filma i vizualne umjetnosti“, rekla je na otvorenju izložbe kustosica. Izložba predstavlja ideje i inovacije vezane za filmske i video radove u galerijskom kontekstu, kojemu infrastruktura filmskog festivala pruža savršenu kontekstualnu i organizacijsku platformu. Radovi Babette Mangolte izloženi su pak u Galeriji Aneks.

Rekli su o izložbi...

Vedran Šilipetar (28)

Nije loše. Dosta je suvremeno. Postav izložbe je dinamičniji nego proteklih godina, a vidi se i sraz između filma i umjetnosti. Mislim da je teško ne zamijetiti minimalističku funkcionalnost samog prostora.

Igor Staniš - Ljević (37)

Pogledao sam film još prije ove izložbe i mislim da je odličan. Evidentan je rad koji je uklopljen. Duhotiva priča je inventivno razrađena. Ovo je vrhunska umjetnost za razliku od današnje. Priča, radnja... svaki detalj je odlično iskonstruiran. Mislim da će dobiti nagrade.

Razgovor s glumicom Olgom Pakalović

Žena s tajnom

Hrvatska glumica Olga Pakalović, dobitnica dviju Zlatnih arena za uloge u filmovima *Fine mrtve djevojke* i *Moram spavat' anđele*, i ove godine konkurira za nagradu u Puli, ali u Međunarodnom natjecateljskom programu. Olga Pakalović, naime, tumači glavnu žensku ulogu u crnogorskom ljubavnom trileru *Gledaj me* redateljice Marije Perović, jednom od naslova u službenoj konkurenciji programa *Europolis* – Meridijani. Film je nastao u koprodukciji producentskih kuća iz Crne Gore i Hrvatske, a u njemu cijenjena glumica interpretira mladu ženu traumatične prošlosti koja traga za svojom tinejdžerskom ljubavlju. Uz Olgu Pakalović u filmu glume i Mijo Jurišić te Andrija Milošević.

razgovarala Ana Miljanic

U filmu tumačite Minu, dvadesetšestogod išnjakinju koja se vraća u malo mjesto na crnogorskoj obali kako bi pronašla svoju srednjoškolsku ljubav. Možete li se usporediti s Minom? Biste li i vi bili spremni za taj potez?

Mogu. Mina je prvenstveno žena koja se vratiла prevladati prošlost, a mislim da sve stvari iz prošlosti koje su nam kao kamen oko vrata, treba riješiti, jer ipak, ljudi žele živjeti dalje. Njezina tajna koju nosi otežava joj komunikaciju, tako je i meni, pokušavam se oslobođiti nekih stvari. Tu je ljubav najbolji motiv, isto tako i vjera, možda čak i uzauđna vjera da će biti bolje. Uvijek treba biti spremna na rizik.

Kako ste se pripremali za ulogu Mine?

Sve je bilo prilično jednostavno. Crnogorci govore standardnim jezikom, veoma sličnim našem, pa mi nije bilo teško priviknuti se na njihov način govora. Imala sam svoje instruktore koji su mi pomagali, te nekoliko priprema. A kada smo počeli raditi, sve je išlo puno lakše. Jednostavno se navikneš.

Nakon suradnje s muškim redateljima, u ovom ste filmu suradivali s jednom redateljicom, Marijom Perović. Je li lakše raditi s redateljima ili redateljicama?

Tu nema pravila. Istina je da ženski dio energije, meni kao glumici pomaže, no oba spola imaju svoje prednosti. Najbolje je kada muškarac ima žensku stranu i kada žena ima tu jednu mušku smirenost, kada se nađu na sredini. S Marijom mi je bilo divno raditi, odmah smo se našle. Ona je pratila mene, ja sam pratila nju. Razvile smo istinsko povjerenje, što uvelike olakšava posao.

Mina je žena s tajnom, no rekli ste da i vi su sebi skrivate tajnu. Možete li nam je otkriti?

Mislim da sve žene imaju neku tajnu. Zapravo, svatko ima neku tajnu, ono nešto, što skriva od vanjskog svijeta. Pred drugim se ljudima predstavljamo uvijek s maskom, nešto što mi zapravo nismo. Kada radim na nekoj ulozi u kojoj je žena potpisuta, pokušavam ju izraziti, stvaram taj koktel

emocija. Znam da i ja imam neku škrinju duboko u sebi, koju ću još dugo vremena morati kopati.

Dobili ste dvije Zlatne arene i niz drugih nagrada. Jesu li one usporedive? Zapravo razlikuju li se priznanja za rad na filmu i rad u kazalištu?

To je nemoguće uspoređivati. Svoj posao volim, bilo da se radi o filmu ili o kazališnoj predstavi. Prema svom se poslu postavljam ozbiljno i neozbiljno. Pokušavam biti profesionalna koliko mogu, no opet volim vidjeti svoj posao kao neku

igru. I zbilja nema razlike. Drago mi je što sam u filmu manje, ali što i za to malo uspijem dobiti priznanja. U kazalištu treniram, radim predstave i gotovo sam stalno tamo, tako da nagrada za neke moje kazališne uspjehe nema istu težinu kao filmska nagrada. No opet, kazalište je moja prva ljubav. Trenutačno imam predstavu Kos sa Zijahom Sokolovićem, a čekaju me i Dubrovačke ljetne igre. Ali nemam nikakvih prohtjeva. Film se rjeđe radi, no otvorena sam prema njemu. U kazalištu pak uvijek se nešto ima za raditi. Za glumce obično drugi imaju planove... Ne mi.

Niz filmova na ovogodišnjem Festivalu zajednička su ostvarenja producentskih kuća i filmaša iz dviju ili više zemalja

Koprodukcije su u trendu

I u natjecateljskim programima, i u popratnim programima, niz je filmova na 55. festivalu igranom filma u Puli nastao kao rezultat koprodukcija. Film Nije kraj redatelja Vinka Brešana suradnja je hrvatske (Inter film) i srpske producentske kuće (Vans), a inozemni partneri sudjelovali su i u radu na drugom filmu iz Nacionalnog programa Kino Lika Dalibora Matanića. Osim crnogorskog filma *Gledaj me* koji je finansijski pratila i hrvatska producentska kuća (Kvadar), u programu *Europolis* – Meridijani još je nekoliko filmova nastalo koproducijskom suradnjom: Lornina

šutnja (Belgija, Velika Britanija, Francuska), Ljubavni život (Njemačka, Izrael), Kraljivci konja (Belgija, Kanada, Francuska) i Elitna postrojba (Brazil, SAD). Također, i film *Tea* prikazan u programu Pulica je koprodukcija, i to slovenskih, hrvatskih te bosansko-hercegovačkih partnera. Naposlijetu, film kojim će u PoPularnom programu završiti ovogodišnji Festival u Puli, romantična drama *Houdini*, koprodukcija je britanskih i australijskih kuća. Suradnja se isplati...

TREĆI FILM U NACIONALNOM PROGRAMU 55. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI: NIJE KRAJ

Ljubavna drama u režiji Vinka Brešana o privatnom istražitelju koji dolazi u kontakt s pornoglumicom čija je ratna prošlost vezana uz njegovu...

Sadržaj:

Privatnom istražitelju i veteranu Domovinskoga rata Martinu (Ivan Herceg) život se promjeni kada u srbijanskoj pornofilmu prepozna glavnu glumicu Desu (Nada Šargin). Proživljavajući tajnu iz rata, Martin kreće u potragu za njom. Istraga ga odvodi do Đure (Predrag Vušović) iz Pitomače, također zvijezde pornofilma, s kojim putuje u Beograd kako bi pronašao Desu. Uvjereni da joj je Martin novi makro koji je dovodi na rad u Hrvatsku, mlada žena ni ne sluti tko je zapravo njezin dobročinitelj...

VINKO BREŠAN: URONJENI SMO U KOMEDIJU APSURDA

Na neki način, film *Nije kraj* predstavlja vaš povratak populističkom filmu. Kako to da ste poticaj pronašli u prilično mračnoj kazališnoj Posmrtnoj trilogiji Mate Matišića koji je i koscenarist ove ljubavne priče s dosta elemenata komedije i krimića?

Gledajte, kad kažete – populistički film - to prepostavlja namjeru. Iskreno, i kad sam radio *Kako je počeo rat na mom otoku* i *Svjedocima vrlo ste jasno i slojevito iskazali svoj osobni odnos prema Domovinskom ratu* koji je u ovom filmu neutralna pozadina o kojoj se ne raspravlja i koja, doduše, određuje sudbine protagonisti, ali se u filmu ne razaznaje koliko je utjecao na oblikovanje njihovih osobnosti. Je li razlog takvog pristupa vaše uvjerenje da ne treba ponavljati dobro poznate činjenice o kojima svatko ima vlastito čvrsto mišljenje ili pak kompromis koji je bio potreban zbog koprodukcije sa Srbijom i dobivanja sredstava iz Euroimagea, što je bila teza ponekih novinskih napisa o vašem najnovijem filmu?

malo društva struktura, iskombinirao sam svoju potrebu za komičnim s potrebom za tragičnim – miksa sam dva žanra, jedan iz Maršala, drugi iz Svjedoka, možemo to i tako nazvati, a sve to proizlazi iz mog svjetonazora, jer duboko vjerujem da ustvari živimo u svijetu komedije apsurda, gdje povremeno izbijaju neke ozbiljne tragedije i neki iskreni osjećaji.

Je li broj prodanih ulaznica u gradovima, posebice u Zagrebu, takav da može potvrditi vašu reputaciju autora koji zna osvojiti filmsku publiku?

Ovo je malo složeniji film od populističke komedije: imamo sedam tjedana distribucije, film je pogledalo šest i pol tisuća ljudi, a to nije brojka s kojom ćemo se oduševiti. S druge strane, sada nam je film na Pulskome festivalu, pa mislim da će i to potaknuti ljudi da krenu prema kinima.

U filmovima Kako je počeo rat na mom otoku i Svjedocima vrlo ste jasno i slojevito iskazali svoj osobni odnos prema Domovinskom ratu koji je u ovom filmu neutralna pozadina o kojoj se ne raspravlja i koja, doduše, određuje sudbine protagonista, ali se u filmu ne razaznaje koliko je utjecao na oblikovanje njihovih osobnosti. Je li razlog takvog pristupa vaše uvjerenje da ne treba ponavljati dobro poznate činjenice o kojima svatko ima vlastito čvrsto mišljenje ili pak kompromis koji je bio potreban zbog koprodukcije sa Srbijom i dobivanja sredstava iz Euroimagea, što je bila teza ponekih novinskih napisa o vašem najnovijem filmu?

Ovo je 2008. Ne smatram da je potrebno, čak bi bilo banalno i smiješno u ovome trenutku imenovati agresora. To su neke povjesne činjenice, kao što u nekom drugom filmu ne bi

bilo potrebno tumačiti da je nacistička stranka organizirala Holokaust, valjda su to stvari našega predznanja. Ako je potreba filmskoga autora 2008. da dokazuje tko je agresor a tko žrtva, onda smo mi u puno većem problemu nego što mislimo. Iskreno vjerujem da opća mjesta nije potrebno ponavljati: imamo pravo pričati priče koje su normalne, i nema to veze ni s koprodukcijom, ni s Euroimageom. Da je film nastao samo u hrvatskoj produkciji, bio bi isti ovakav.

U režiji svakog vašeg filma naglašeno se pojavljuje neki element kojeg prije toga niste upotrebljavali. Ovdje je to velik broj Đurinih off-komentara, hrvatskoga Roma i pokretača radnje, kojeg efektno tumači Predrag Vušović. Zahvaljujući dolasku iz drugog civilizacijskog kruga, s distancicom komentira mentalitet, kao i odnos i Hrvata i Srba prema ratu na prostoru bivše države. To stvaranje odmaka jest funkcionalno, ali nije li vas plašilo da će brojnost komentara izazvati primjedbe o tomu kako ih koristite da bi objasnili ono što zbivanjima pred kamerom nije opisano?

Ako gledate Djevojku od milijun dolara, znate da imate sporednoga junaka koji je sveznajući priopovjedač koji vam priča stvari koje inače ne biste mogli znati. To je bila slična pozicija koju ima naš Đuro. Naime, kako je ovo hrvatsko-srpska ljubavna priča, bilo nam je potrebno da već u startu imamo treću stranu koja može tu priču komentirati, tumačiti.

Ne tumačiti u banalnome smislu da nam objasni o čemu se radi, nego nas voditi kroz priču uz svoju distancu, jer mi sami smo toliko unutra da se počinjemo stavljati na neke strane – Srbi na srpske, Hrvati na hrvatske. Treba nam treća strana, da mi napokon dođemo u poziciju treće strane i tako sagledamo naše sudbine. To je razlog zašto Đuro postoji, i zašto mislim da je on izuzetno potreban.

razgovarala Dubravka Lampalov

PREDRAG VUŠOVIĆ: BEZ TRIKOVA, MOLIM!

Čestitamo vam na petstotoj godišnjici rođenja Marina Držića: kao da ste ove godine u velikome kazališnom slavlju naseljeni njegovim duhom. Sletjeli ste iz renesanse, iz Dubrovnika u Pulu privatnim avionom, ravno s premijere na Dubrovačkim ljetnim igrama.

O, puno hvala. Marinu Držiću sam se odužio, a i još ču nastaviti. Predstava Matka Sršena Darsa Farsa prošla je odlično, prekucjer smo imali zadnju izvedbu ove godine. Doživjeli smo ovacije, ljudi su prepoznali Sršenov tekst, makar je pisan u vrlo teškom, arhaičnom jeziku, u dvanaestercu, dupla rima. A izvodili smo u Kneževu dvoru kojeg sada od milja zovemo Kneževa kućica, gdje je preakustičan: u samo pola metra velika je razlika da li se glas čuje ili ne. Jako sam sretan.

Lik Roma Đure, zvijezde pornofilmova u filmu Nije kraj zapravo je najkomičniji. Iako ste izuzetan komičar, ulogu ste odigrali vrlo suspregnuto. Je li to bilo zbog uvjerenja da će humor prisutan u riječima te velike epizode biti efikasniji, ako ga se izgovori vrlo ozbiljno i s primjetnim romskim akcentom ili zbog vidljive redateljeve koncepcije da svi likovi budu ocrtni snažnim osobnostima interpretatora, znatno više no naglašenom glumačkom ekspresijom?

Ni Vinko ni ja nismo htjeli raditi tipičnog, recimo, Kusturičinog Cigana, nego jednog urbanog Roma, koji je u stvari najpozitivnije lice u filmu. Urban je, dakle, nije obojan nikakvim specijalnim govorom – moj je govor prilično čist, osim nekoliko namjerno izabranih riječi. Mislim da se upravo to uklopilo u koncepciju čitavoga filma: smiješno u filmu treba biti ono što je doista smiješno, bez trikova. Nadam se da smo u tome uspjeli, jer je ispalo baš kakvo smo i zamislili.

Nije lomožda izabrano takvo oblikovanje lika zato da bi bilo u skladu s brojnim off-komentarima koji bitno određuju razvitak zbivanja u filmu?

Ti off - komentari došli su na kraju, nakon što se film gotovo izmontirao do kraja. Mate Matišić ih je napisao, izgovorio sam ih, ali, stvarno smo namučili: veliki je problem biti voditelj kroz film, da ne pojedeš kadar, a da ne budeš dosadan. Prvo iskustvo, i meni i Vinku. Mislili smo da ćemo to, što se kaže, zgovnat u jedno popodne, ali naravno, bilo je termina i termina. Mislim da nas je producent Maloča prokljinao koliko je termina platio u studiju, ali nije bilo druge – morali smo biti precizni i dosljedni do kraja.

NADA ŠARGIN: FATALNA, NORMALNA, OSJETLJIVA

Publika u Hrvatskoj vas poznaje ponajviše po TV seriji Vratit će se rode. Možete li ukratko opisati najbitnije elemente vaše kazališne i filmske karijere u kojoj, čini se, često tumačite fatalne žene?

Moja kazališna karijera krenula je odmah, već na prvoj godini Akademije dramskih umjetnosti koju sam završila u Novome Sadu. Odmah sam počela glumiti u Srpskom narodnom pozorištu, gdje sam se vrlo brzo i zaposnila. Glumila sam bitne, velike,

dobre uloge, ali brzo sam se preselila u Beograd, jer Beograd nudi puno više, i filmova i televizije. Do 26. godine radila sam samo po kazalištima: u Kragujevcu, u Jugoslvenskom dramskom, u Ateljeu 212, u Narodnom pozorištu Boško Buha... Onda sam započela s filmskom karijerom, iz uloge u ulogi, a to su uglavnom bile uloge ludečkinja ili fatalnih žena. A u televizijskoj seriji Vratit će se rode glumim normalnu djevojku bez ikakvoga poremećaja ličnosti.

Koliko se rad s hrvatskim redateljem Brešanom razlikova od vaših dosadašnjih iskustava i koje su karakterne crte protagonistkinje filma Nije kraj vama bile najbliže i presudne za oblikovanje ove vrlo uvjernjive interpretacije?

Nije važno koje je nacionalnosti redatelj, važno je kako komunicira s vama kao čovjek, kakav stil ima, što želi od glumca. Razlike među redateljima su velike. A moja sličnost s ulogom Dese... Da, ima

sličnosti. Obje smo iznimno osjetljive, emotivne, pripadamo nježnim ženama. Ali, životni brodolom Desu odvodi na put na koji ja ipak ne bih nikada otišla. Ali, imam razumijevanja za njezinu sudbinu.

Konferenciju za novinare ekipa filma Nije kraj pratilo Ivica Gunjača

Odmah na početku susreta ekipa filma Nije kraj s novinarima u Festivalskom klubu u ponedjeljak, istaknuto je da je film redatelja Vinka Brešana jedini film u Natjecateljskom programu koji se hrvatskoj publici predstavio još u svibnju, i to u redovitoj kinodistribuciji. To je redatelj objasnio željom da što prije dođe pred publiku te da se izbjegnu bilo kakve prikazivačke kalkulacije. Priznao je i da zbog neugodnosti izbjegava gledati svoj film s kritičarima i žirijem, ali ne i u Areni. Jer – kako ignorirati gledalište od nekoliko tisuća ljudi. Producen film Ivan Maloča pojasnio je uvjete rada na filmu koji je hrvatsko-srbijanska koprodukcija. U filmu je sudjelovalo 80 glumaca, sniman je na niz lokacija što je tražilo sedam tjedana snimanja (po tjedan u Beogradu i Obrovcu te pet tjedana u Zagrebu) te česte promjene seta. Brojkom, 79 % uloženog novca došlo je iz Hrvatske, a 21 % iz Srbije.

Prema riječima redatelja, film je zapravo hrvatsko-

srpska ljubavna priča koja je zahtjevala pronašlak odgovarajućeg glumačkog para. Brešan je prvo izabrao srpsku glumicu Nadu Šargin, a zatim i njezinog partnera, hrvatskog glumca Ivana Hercega koji zbog privatnih obveza nije mogao doći u Pulu. Nazočna je Nada Šargin priznala da je prvo išla na audiciju, pri čemu je presudna bila preporuka glumca i kolege iz filma Voje Brajovića. Brešan je dodao da mu je nakon »spajanja« para, najteži izazov bio što se u svom radu prvi put susreo s emocijom ljubavi kao središtem filma. Glumac Predrag Vušović istaknuo je pak naraciju u filmu kao njegov iznimno važan dio pri čemu je njegov lik pripovjedača trebao izbjegći biti spikerski »ravan«.

Otkrio je da je ove godine tek drugi put na Festivalu u Puli. Komentirajući svoj već četvrti nastup u Brešanovom filmu, Vušović se našao da ga redatelj uzima samo zbog praznovjera! Na kraju konferencije montažerka filma Sandra Botica Brešan naglasila je da joj je rad za filmu bio naporan s obzirom da ga je započela odmah nakon dokumentarnog filma Dan nezavisnosti Radija 101, prebacujući se kreativno iz svijeta dokumentaraca u svijetigranog filma.

Iako bi u ovoj rečenici mogao biti kraj teksta toga ipak neće biti. Time želimo podsjetiti čitatelje na to kako se zove novi Brešanov film!

Četvrti dan Nacionalnog natjecateljskog programa

Ljubavni trokut iza stakla

Redatelj Zrinko Ogresta svojim je filmovima već osvojio dvije Velike Zlatne arene, a ove mu godine treću može donijeti film Iza stakla. Jedan od najnagrađivanih hrvatskih redatelja protekla dva desetljeća dugometražniigrani prvijenac Khotine režirao je 1991. te njime zavrijedio nominaciju za nagradu Felix (danas: Europska filmska nagrada) u kategoriji najboljeg mladog europskog filma te Zlatnu arenu za najbolji scenarij na Festivalu u Puli. Drugim dugometražnimigranim filmom u karijeri Isprani osvojio

je Veliku Zlatnu arenu, trećim Crvena pršina Zlatne arene za najbolju režiju i scenarij te nagradu publike Zlatna vrata, a četvrtim Tu ponovno Veliku Zlatnu arenu te nagrade na festivalima u Karlovym Varyma, Miluu i Denveru. Na ovogodišnjem se Festivalu u Puli Ogresta u utorak navečer u Areni predstavlja dramom o ljubavnom trokutu čiji će sudionici u nekoliko dana doživjeti lom između stvarnih i prividnih života. Lažni život i prividni red jedva se održavaju u kaotičnom neredu troje ljudi i njihove okoline. Strukturirana u pet dana,

priča dinamikom mnogobrojnih, likovima prividno povezanih događaja ocrtava ljubavni trokut jednog muškarca i dvije žene. Takav prividni red života neminovno će se razbiti u sudaru s njihovim prvim životima koji je nepredvidiv... «Stranice» ovog ljubavnog trokuta tumače Jadranka Đokić, Daria Lorenci te Leon Lučev kojemu je ovu na 55. Puli druga glavna muška uloga uz nastup u filmu Buick Riviera. Film Iza stakla uvršten je u službenu konkureniju ovogodišnjeg 43. međunarodnog filmskog festivala u Karlovym Varyma na kojem je redatelj Zrinko Ogresta sudjelovao i 2004. filmom Tu osvojivši Kristalni globus – posebnu nagradu Ocenjivačkog suda.

OSOBNA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska, 2008., 80', 35 mm; producijska kuća: Inter film (u suradnji s HRT-om); producent: Ivan Maloča; koproducent: Vanja Sutlić; režija: Zrinko Ogresta; scenarij: Lada Kaštelan, Zrinko Ogresta; uloge: Leon Lučev, Jadranka Đokić, Daria Lorenci, Anja Šovagović-Despot, Božidarka Frait, Nina Violić, Dara Vukić, Boris Svrtan, Krešimir Mikić, Bojan Navojec, Trpimir Jurkić; kamera: Davorin Gecl; montaža: Josip Podvorac, Vladimir Gojun; scenografija: Tanja Lacko; kostimografija: Željka Franulović; ton: Bernarda Fruk-Mišković, Tomo Fogec, Zbynek Mikulík; maska: Slavica Šnur

Druga projekcija u sklopu programa Najbolje od Dana hrvatskog filma

Edo Maajka – Sevdah o rodama

Jedan od najpopularnijih kantautora u Hrvatskoj i susjednoj Bosni i Hercegovini iz koje je podrijetlom, reper Edo Maajka središnji je lik srednjometražnog dokumentarnog filma koji se prikazuje

u posebnom festivalskom programu Najbolje od Dana hrvatskog filma. Film Edo Maajka – Sevdah o rodama na 17. danima hrvatskog filma u Zagrebu dobio je nagradu Ocenjivačkog suda za najbolju montažu za što su zasluzni montažeri Hrvoje Mršić i Nenad Vuković. Film je režirao Silvio Mirošničenko, autor osamnaest dokumentarnih filmova koji su prikazivani na poznatim svjetskim i domaćim festivalima. Dokumentarac prati repera Edu Maajku od rodnog Brčkog u Bosni i Hercegovini do Novog Pazara u Sandžaku gdje treba održati prvi takav koncert u tom dijelu Srbije. Riječ je o prvom hrvatskom dokumentarcu koji

tematizira hip-hop glazbu i donosi do sada nepoznate podatke o popularnom pjevaču i skladatelju Edi Maajki. Film je na rasporedu u utorak u 20.00 u kinu Valli.

OSOBNA ISKAZNICA FILMA

dokumentarni, 52 min, Digi Beta; produkcija Hrvatska televizija – Dokumentarni program; režija Silvio Mirošničenko; scenarij Silvio Mirošničenko; kamera Ivan Kovač, Damjan Petrović; montaža Hrvoje Mršić, Nenad Vuković; glazba Edo Majka, Silvana Armenulić, Amira

PROIZVEDENO
Buzet/Istra

Namještaj
s ulogom.

Istradom
svaki kutak po mjeri

kompas.hr

Live your lifestyle !

kompas.hr | Zagreb 01/4811 536 | Split 021/ 323 300 | Osijek 031/212 077 | Čakovec 040/313 333 | kompas@kompas.hr

KOMPAS ZAGREB D.D. TURISTIČKA AGENCIJA | WWW.KOMPAS.HR | ID KOD HR-AB-01-080158822

FARGO[®]

Part of HID Global

HID

KALAVOJNAVINA

i information

Najbrži put do
Istre

REX

 web portal

www.regionalexpress.hr

Glas Istre

WIND INSTRUMENTS

Glas Istre
Riva 10
52100 Pula
tel.: 052 / 591-500
www.glasistre.hr

...T...Com ponosno predstavlja

Sva lica kulture.

Zagreb Dox | 25.02.-02.03.2008.

15. Međunarodni festival malih scena Rijeka | 03.-11.05.2008.

Subversive Film Festival | 18.-24.05.2008.

Cest is d'Best | 02.-08.06.2008.

Medunarodni dječji festival Šibenik-Hrvatska | 21.06.-05.07.2008.

Libertas Film Festival | 27.06.-02.07.2008.

Vukovar Film Festival | 09.-13.07.2008.

55. Festival igranog filma u Puli | 19.-26.07.2008.

54. splitsko ljeto | 14.07.-14.08.2008.

Kazalište Ulysses | 07.07.-24.08.2008.

KulTurist

T-Com je dio T-HT Grupe. | www.t-com.hr | kulturist.tportal.hr

Nacionalni natjecateljski program

Gledatelji o filmu Kino Lika

U nedjelju navečer u Areni je prikazan drugi hrvatski film u konkurenciji za Zlatne arene Kino Lika režitelja Dalibora Matanića s Krešimirovom Mikićem, Aretom Čurković i Ivom Gregurevićem u glavnim ulogama

Elida Lampe (42)

Film je izvrstan. Svidjelo mi se baš sve, iako mi je onaj dio sa svinjama i glumicom bilo neugodno gledati. Film je stvarno super. Svaka čast svima u filmskoj ekipi koji su suradivali na njegovoj realizaciji.

Ana Rumak (18)

Mogu samo reći da je film super, savršen, odličan... ja sam baš uživala gledajući ga. Ima i dirljivih scena, i to mi se posebice dojmočilo. Najupečatljiviji su mi završni prizori. Baš dobro.

Albin Petković (26)

Veoma intenzivan film. Gluma je sjajna. Htio bih poхvaliti i glumce i redatelja, ma sve koji su suradivali na ovom filmu, stvarno su napravili više nego dobar posao. Pogotovo svaka čast glavnoj glumici Areti Čurković. Stvarno je trebalo hrabrosti za ono što je ona odglumila.

Drago Majić (58)

Tako – tako, film me i nije baš posebno fascinirao. Prikazana je lička surovost, baš onakva kakva je, i moram reći da su taj realistički dio veoma dobro odradili. Po mom ukusu, film ima malo previše psovki, ali valjda tako u Lici psuju.

Utrka za nagradu publike Zlatna vrata Pule

Ocjena gledatelja u Areni za film

Kino Lika: 3,91

Trenutačni poređak filmova:

3,91 – Kino Lika
3,37 – Buick Riviera

Novi popratni program na Festivalu igranog filma u Puli

Videodrom bi mogao postati festivalskom tradicijom

Piše: autor programa Marko Rojnić

Videodrom je novi popratni program Festivala igranog filma u Puli, održan 1. i 2. srpnja 2008. godine u prostorijama Gradske knjižnice i čitaonice Pula koji bi mogao postati festivalskom tradicijom. Uz podršku Hrvatskog filmskog saveza i francuske kuće Gaumont program je ove godine činila projekcija monumentalne filmske epopeje pod nazivom *Histoire(s) du cinéma*, koju sretnici koji su je pogledali s pravom smatrali opusom magnusom filmskog enfant terriblea Jean-Luc Godarda – i gestojuća predavanja eminentnih hrvatskih filmskih djelatnika, filmskog teoretičara Hrvoja Turkovića i filmskog kritičara Tomislava Kureleca.

Histoire(s) du cinéma navlastit su autorski osmodijeljni videokolažni eseji, inicijalno zamišljen kao TV serija o autorovu najdražem kreativnom mediju na začatu 20. stoljeća, u kojem se po principima jazz improvizacije istovremeno izmjenjuju, supostavljaju, spajaju i pretapaju kadrovi i inserti iz nebrojenih antologičkih filmskih ostvarenja i dokumentarno-žurnalističkih snimaka značajnijih povijesnih događaja. , uz paralelnu zvučnu podlogu sastavljenu od zvučnih zapisa iz mnogobrojnih filmova, autorovih monologa, komentara i razgovora, mnoštva glazbenih brojeva i zvuka Godardova pišačeg stroja koji u brzom, staccato ritmu otukcava titlove i naslove nalik onima iz nijemih filmova, uspostavljajući u konačnici neslućene značenjske veze pomoću veoma kompleksnih asocijacija, vrlo slojevitih i nerijetko nedokučivih značenja, odnosno (de)konstrukciju filma kakva je mogla biti. Drugim riječima, *Histoire(s) du cinéma* su film o filmu ispričan filmskim sredstvima, istovremeno i povijest i hommage i kritika. Odrediti sve namjere Godardove epohalne odiseje je veoma teško, možda čak i nemoguće. *Histoire(s) du cinéma* su djelo čovjeka koji je fasciniran svjetom filma, pa kakav god u konačnici bio sud svakog pojedinog gledatelja o toj kapitalnoj polifoniji (za nekoga možda kakofoniji) kanonadi heterogenih audiovizualnih fragmenata, zasigurno nitko ne može poreći da je riječ o najodvažnijem i najzanimljivijem filmskom eksperimentu ikada napravljenom, kojega svakako vrijedi pogledati. Riječ je o djelu s kojim valja živjeti i kojemu se treba vraćati iznova i iznova tijekom godina.

U ponedjeljak počeo novi festivalski program za djecu

Tea otvorila Pulicu!

Novi festivalski program Pulica koji se u Gradskoj knjižnici i čitaonici Pula održava svaki dan od 21. do 25. srpnja, u ponedjeljak je predstavio prvi film namijenjen najmlađim filmoljupcima. To je slovenskiigrani film *Tea u režiji Hanne A. W. Slak* čija projekcija okupila mnogo malih Puljana i

od gledatelja dobio po jedan Nesquik plus, poklon pokrovitelja Festivala, nakon čega se mala, ali veoma zahtjevna publika udobno smjestila i uronila u čarobni šumski svijet glavnih junaka filma Martina i Tee. Djeca su tiho i s puno pozornosti pratila film do zadnje scene iako je trajao sat i 30 minuta. Oni najmlađi su malo teže pratili film zbog dijaloga na slovenskom jeziku, no oni malo stariji, osnovnoškolci, s lakoćom su čitali hrvatske podnaslove. Po završetku filma, u dvorani se pojавio veliki Nesquik zec, koji se, nakon što je djeci podijelio još prigodnih darova, slikao sa svojim malim ljubiteljima. I sljedeća četiri dana uz filmove za djecu, Pulica će svoju vjernu publiku u suradnji s Nesquikom obradovati novim poklonima.

Što su djeca rekla o filmu *Tea*?

Antea Blažević (8)

Jako mi se svidio film, iako ne bih izdvojio ništa posebno, već mi je cijeli film općenito izvrstan. Zeko koji nam je došao bio je super.

Saša Ujčić (7)

Super mi je film! Sviđa mi se priča i to što su Martin i Tea stalno bili u prirodi. Baš mi je bio zanimljiv film i sretan sam što nam je zec dao poklone.

Ivan Glazarić (12)

Dobar je film, zanimljiv. Baš sam uživao dok sam ga gledao. Jako mi se svidjelo što je radnja smještena u šumi.

Pulica u utorak donosi očaravajuću animiranu priču iz Estonije

Lotte iz Izumgrada

U Gradskoj knjižnici i čitaonici Pula u utorak 22. srpnja s početkom u 10 sati, Pulica predstavlja drugi film u ovogodišnjem programu. To je estonski animirani film *Lotte iz Izumgrada* o naslovnoj

kujici koja spasi japansku pčelicu te odluči s njom i svojim prijateljima oputovati u Zemlju izlazećeg Sunca kako bi sudjelovala na sportskom natjecanju. Film su režirali Janno Pöldma i Heiki Ernits koji su zajedno realizirali i filmove *Ladybirds' Christmas* i *Concert on a Carrot Pie* te TV serije *Tom & Fluffy* i *Lotte Journey South*.

Film o ovisnosti i emocijama

Dražen Majić, bivši novinar Glasa Istre, a sada zamjenik glavne urednice informativnog programa Hrvatske televizije Hloverke Novak-Srzić, osim uredničkim i novinarskim poslom bavi se i filmom. Iskustvo terapeuta u zatvoru pomoglo mu je u osmišljavanju dokumentarne filmske trilogije o problemima ovisnika čiji treći dio *Tupilo* ima premijeru upravo na 55. festivalu igranom filma u Puli. Posebna festivalska projekcija na rasporedu je pulskog Kina Valli u utorak 22. srpnja s početkom u 21 sat.

razgovarala Nicole Vojak

Kada je nastala ideja za film *Tupilo*?

Ovaj je film zapravo dio trilogije. Dakle, ovo je treći dio u kojem možemo vidjeti zatvor kao krajnju stanicu ovisnika. *Tupilo* je rezultat niza kreativnih radionica koje sam vodio kao terapeut u zatvoru i iznenadilo me kada je šest zatvorenika pristalo snimiti ovaj film. Dvoje od njih su čak iz Pule. Prije tri godine započeli smo realizaciju trilogije. Prvi je dio naslovjen Ostavljeni, a obrađuje temu smrti ovisnika, odnosno situaciju u kojoj ih prijatelji napuštaju da umru kad asu se predozirali. Taj je problem bio osobito aktualan u Puli, pa sam na neki način osjetio dužnost obraditi ovu temu. Drugi dio je Virus C i govorи o oboljenjima ovisnika. U početku je sve to bilo namijenjeno srednjim školama radi prevencije. Tako je i započela moja suradnja s Institutom. Tu sam upoznao i Variju Bastijančić koja je puno pomogla pri prezentaciji tih filmova po školama. Vjerujem da je to i bilo uspješno.

Kako je teklo stvaranje filma?

Inače radim kao terapeut u zatvoru, pa smo ovaj film snimili tamo. Želim zahvaliti svim suradnicima koju su se trebali naviknuti na suradnju s glumcima-amaterima koji su istovremeno zatvorenici. Vjerujem da im nije bilo lako. Budući sam nekada bio ovisnik o heroinu meni je položaj tih zatvorenika

možda bliži nego njima. Lepoglava je kao zatvor veoma neugodno mjesto. Čovjek se jednostavno ne može ne osjetiti nelagodno dok tamo boravi. Želim zahvaliti svima koji su u film unijeli svoje emocije i empatiju.

Što vas se osobito dojmilo tijekom rada na filmu?

Ugodno i istovremeno iznenađujuće bilo mi je to što su se zatvorenici otvorili više nego što sam mislio da hoće. Nisam očekivao da će to biti tako. Jedan od njih pričao je kako je jednom otišao u trgovinu, a njegova žena se predozirala. Kada se vratio kući više joj nije mogao pomoći. Umrla mu je na rukama. Svi smo plakali dok je to prepričavao. Jedna od možda interesantnijih priča je isповijest zatvorenika koji je greškom umjesto mjenjačnice opljačkao videoklub. Cijeli je ovaj film bio tako nepredvidiv zbog takvih priča i anegdota.

Nešto je sigurno bilo najteže...

Najteže je bilo što se film trebao bazirati na improvizaciji. Međutim, u zatvoru se ne može baš sve planirati. Došli bismo na snimanje u zatvor u osam ujutro i osjećali smo se na neki način "milost i nemilost" situacije što je producijski bilo veoma nezgodno.

Koja je razlika između filma koji će večeras vidjeti gledatelji na Festivalu i filma namijenjenom za srednje škole?

Za početak smo izmijenili broj glumaca. U verziji za škole stavio sam šest zatvorenika, iako je inače bio samo jedan. On je bio prejaki karakter za prikazivanje u srednjim školama, jer onda ne bi postigli svoj cilj. Verzija je za škole edukativna. Ovaj za šиру publiku ima, dakle, samo jedan lik. Njega koji je istovremeno šarmantan i privlačan... Baš kao filmski junak iz serije Oz, ili neka poznata faca na reklami. Verzije se čak ni trajanjem ne razlikuju.

Planirate li nastaviti režirati dokumentarne filme?

Mislim da hoću. Volio bih snimiti barem još dva filma s temama o alkoholu i ekstaziju. Želim raditi na dokumentarcima tako da se do pedesete godine života naučim kao to treba raditi...

Posebna projekcija u utorak u Kinu Valli Trava, heroin, zatvor,... *Tupilo*

Film u režiji Dražena Majića nastao je u filmskoj radionici zatvora Lepoglava.

U njegovom osmišljavanju, pripremi scenarija, snimanju i montaži sudjelovala su petorica zatvorenika s ovisničkom proslošću koji su na krajnje realističan način opisali kako ulazak u svijet droge neumitno vodi u kriminal i u konačnici u Lepoglavu.

Kako se s trave prelazi na heroin, kako izgledaju provale i razbojništva iz perspektive počinitelja, kakav je seksualni život zatvorenika, kako preživjeti u najstrožem hrvatskom zatvoru, neke su od tema koje otvara ovaj dokumentarac.

Snimateljica je filma Blanka Buić, a montažer Damir Čučić. Film traje 23 minute.

Razgovor s crnogorskom redateljicom Marijom Perović, autoricom filma Gledaj me

U režiranju filma ne može se sve imati pod kontrolom

razgovarao Goran Ivanišević

U filmu *Gledaj me* u glavnim ulogama nastupa dvoje hrvatskih glumaca, Olga Pakalović i Mijo Jurišić. Kako je došlo do te suradnje?

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske finansijski je potpomoglo realizaciju filma, a običaj je da u takvim slučajevima u filmsku ekipu budu uključeni i članovi iz Hrvatske. Rad Olge Pakalović bio mi je dobro poznat, a posebice me je dojmio njezin nastup u filmu *Fine mrtve* djevojke Dalibora Matanića. Za ulogu Andreja željela sam također nekog poznatijeg glumca. Casting je rađen u Zagrebu i bila sam ugodno iznenađena profesionalnošću s kojom su mu pristupili hrvatski glumci. Pregledavajući snimku castinga uočila sam Miju Jurišića i u njemu prepoznaла Andreja. U tom trenutku nisam znala da je jedan od najperspektivnijih mladih hrvatskih glumaca, a prema njegovom odnosu prema snimanju te po konačnom rezultatu nikad ne biste mogli zaključiti da mu je *Gledaj me* filmski debi.

Film potpisujete kao redateljica, scenaristica i jedina producentica.

Film je počelo raditi čak pet producenata no kako je vrijeme odmicalo ispostavilo se da sam sama obavila

gotovo sav posao pa nisam željela navoditi imena drugih budući da taj posao nisu ni radili. Posao koji je obavio Senad Čekić koji je naveden kao izvršni producent osjetno prelazi okvire posla izvršnog producenta.

Da biste uspjeli zatvoriti financijsku konstrukciju pretpostavljam da ste morali ponešto mijenjati svoj prvotni scenarij. Koliko se konačna verzija filma razlikuje od prvotne zamisli?

U procesu nastanka filma normalno je da se scenarij

ponešto izmjeni i ne želim ni za jednom scenom iz prvotnog scenarija koja se nije našla u završnoj verziji filma. Film nije slikarstvo ili neka slična umjetnost u kojoj jedan čovjek može baš sve imati pod kontrolom. Premda na redatelju leži najveća odgovornost, film ovisi i o ostalima uključenima u proces njegova nastanka. Važno je snimatelu i skladatelju ostaviti dovoljan prostor slobode da mogu pokazati najbolje. Glumci Olga Pakalović, Mijo Jurišić i Branimir Popović svojim su interpretacijama iz teksta izvukli i neke od slojeva kojih nisam bila svjesna dok sam pisala scenarij.

Konferencija za novinare ekipa filma *Gledaj me*

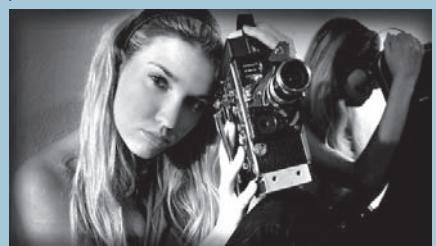
Ekipa filma *Gledaj me* iz Međunarodnog natjecateljskog programa *Europolis – Meridiani* predvedena redateljicom i scenaristica Marijom Perović te glavnim glumicom Olgom Pakalović održala je u ponedjeljak u Festivalskom klubu u Circolu konferenciju za novinare. Kako je istaknuto tom prigodom, film zbog pripadnosti crnogorskoj kinematografiji kao maloj kinematografiji budi različite asocijacije. Naime, kvantitativno mala kinematografija poput crnogorske može privući pozornost svakim filmom koji stiže iz te zemlje. Usto, nedavnom neovisnošću te države njezina kinematografija može imati zanimljiv smjer kretanja. Napokon, film je djelo redateljice, što može biti vrlo zanimljivo zvanje u zemlji za koju, stereotipno, svijet misli da je patrijarhalna. Sve se to sreće u ovom ostvarenju koje je prvi dugometražniigrani film nezavisne Crne Gore koji je režirala prva crnogorska redateljica. Film je prilagodba knjige *Dječak* iz vode Ksenije Popović, dobitnika nagrada Isidorinim stazama, priznanja koje vrednuje ženski rukopis. Roman nema klasičnu naraciju nego je fragmentalne dramaturgije s puno flashbackova a plijeni surovošću i gorčinom koja je temelj trilerskog zapleta. Redateljica je naglasila da je htjela izbjegati patetiku i stereotipe te pokazati ruralni humor i strah koji funkcioniraju pod „diskretnim šarmom malograđanstva“.

O filmu *Gledaj me* piše redateljica Irena Škorić, članica Ocjenjivačkog suda mladih filmofila

Vidljivost žene u crnogorskoj kinematografiji

Ime Marije Perović već je dobro poznato vjernoj pulskoj publici, nakon što smo odgledali njezin film *Opet pakujemo majmune, promoviran kao "prvi crnogorski urbani film"*. U svom novom dugometražnom filmu *Gledaj me*, kriminalističkoj ljubavnoj drami, ona nastavlja slijediti svoj urbani stil u ovom uznenirujućem i zanimljivom filmu koji plijeni cijelovitošću i dosljedno provedenom stilizacijom na nivou priče i režije, a također i izvrsnom glumom cijele ekipе, koje prevede mladi hrvatski glumci Olga Pakalović i Mijo Jurišić. Ukratko, film je to o obiteljskom nasilju, mladenačkom buntovništvu i ljubavi, gdje je žena subjekt, a ne objekt filma. Zanimljivo je napomenuti da Perovićka osim režije i scenarija potpisuje i produkciju filma. Marija Perović uspjela je u onome o čemu žene u hrvatskoj kinematografiji mogu samo sanjati, režirala je dva dugometražnaigrana filma i to prije 40-og rođendana, dobi kada hrvatske redateljice tek počinju dobivati šansu za debitantski film, ako je upocene ikad i dobiju. O tim i nekim srodnim „ženskim“ problemima podsjetio nas je i naglasio okrugli stol „Vidljivost žena u hrvatskoj kinematografiji“. Je li preuzimanje produkcije vlastitog filma možda i

jedini način u realiziranju istog, jer muški producenti koji ženama redateljicama daju prednost pred muškim kolegama oduvijek su se mogli samo izvuknuti na prste. Crnogorci u ovom trenutku zasigurno prednjače u vidljivosti svojih redateljica, dok je definitivni zaključak pulskog okruglog stola bila apsolutna nevidljivost žena kao autorka u hrvatskom filmu, te da su žene još uvek samo na početku kao i prije stotinjak godina. Kao bi rekao jedan od glavnih junaka u filmu: „Shvatio sam da postajemo ono čega se sjećamo. I da smo uvek na početku.“

Međunarodni natjecateljski program Europolis – Meridijani u utorak

Stvarni i fiktivni krimići s istoka Europe

Ovogodišnji program Europolis – Meridijani započeo je u subotu 12. srpnja, a otvorio ga je dobitnik Europske filmske nagrade 2007. za najbolji film prema ocjeni publike. To je talijanski kriminalistički triler Nepoznata koji se za sve posjetitelje Festivala koji su ga propustili pogledati ili ga želete vidjeti još jednom, ponovno prikazuje u kinu Valli u utorak u 16.00 sati. Nakon ove fiktivne priče o repovima prošlosti s tranzicijskog istoka Europe u režiji Giuseppea Tornatorea, gledatelji u kinu Valli mogu pogledati dokumentarni film o slučaju koji je nedavno potresao odnose Rusije i Velike Britanije Litvinenko. Film se prikazuje u sklopu Međunarodnog natjecateljskog programa izvan konkurenije, a govor o nerazjašnjenim okolnostima ubojstva bivšeg ruskog obavještajca Aleksandra Litvinenka koji je režirao njegov prijatelj Andrej Nekrasov.

Nepoznata

Kriminalistička drama u režiji Giuseppea Tornatorea o kućnoj pomoći uvjerenoj da je usvojena kćerka obitelji za koju radi zapravo njezina... U glavnim su ulogama Xenia Rappoport, Michele Placido i Claudia Gerini

Italija, 2006., 118 min / 1h58, 35 mm; producijska kuća: Medusa Film, producent: Gianluca Passone; režija: Giuseppe Tornatore; scenarij: Giuseppe Tornatore; uloge: Xenia Rappoport, Michele Placido, Claudia Gerini, Clara Dossena, Margherita Buy, Pierfrancesco Favino, Piera Degli Espositi

O FILMU: Sučeljavajući dvije Europe – zapadnu i bivšu socijalističku – na primjeru jedne obiteljske drame, Giuseppe Tornatore (Cinema Paradiso, Maléna) režirao je istodobno potresnu i nježnu priču o ljubavi i strasti. U središtu je filma Irina (Xenia Rappoport), imigrantica iz Moldove koja bježeći od svoje traumatične prošlosti pokušava pronaći novi životni smisao u Italiji. Ondje će se zaposliti kao kućna pomoćnica kod bračnog para Valerije (Claudia Gerini) i Donata (Pierfrancesco Favino) Adacher zbljiživši se s njihovom usvojenom kćerkom Teom (Clara Dossena). No, Irina u Tei ne vidi samo dijete svojih poslodavaca, dok će se neočekivano u njezin život vratiti čovjek za kojega je mislila da je mrtav. Stješnjena između ljubavi

i smrti, Irina će se odlučiti za radikalne poteze... Glazbu je za film skladao slavni Ennio Morricone.

Litvinenko

Dokumentarni film u režiji Andreja Nekrasova koji kroz sudbinu ubijenog Aleksandra Litvinenka donosi svoje viđenje današnje

Rusije i njezine novije povijesti... U filmu sudjeluju Aleksandar Litvinenko, Andrej Nekrasov i Marina Litvinenko

Rusija, 2008., 103 min / 1h43, DV-to-35 mm; producijska kuća: Dreamscanners GmbH; producenti: Andrej Nekrasov, Olga Konskaja; režija: Andrej Nekrasov; scenarij: Andrej Nekrasov, Olga Konskaja; sudjeluju: Andrej Nekrasov, Aleksandar Litvinenko, Marina Litvinenko, Ana Politkovskaja, Mihail Trepaškin, Natalia Lazareva, Alexander Gusak, Andrej Ponkin, Andrej Lugovoi

O FILMU: Nekadašnji pripadnik ruske tajne službe FSB (bivši KGB) Aleksandar Litvinenko preminuo je u studenom 2006. u Londonu od posljedica trovanja radioaktivnim polonijem 210. Njegov dugogodišnji prijatelj, redatelj Andrej Nekrasov proveo

je s njim posljednje dane života istodobno radeći na dokumentarnom filmu o njegovom životu i okolnostima nasilne smrti. Koristeći flashbackove i izjave protagonista zbivanja, Nekrasov dovodi u vezu prijateljevo ubojstvo s turbulentnim političkim zbivanjima u Rusiji nakon sloma SSSR-a koje su dramatično odredili demokratska tranzicija, višegodišnji rat u Čečeniji te dolazak na vlast Vladimira Putina nakon odlaska Borisa Jeljcina. Priča o moći, politici, obavještajnom radu i zakulisnim igrama, film Andreja Nekrasova izazvao je niz različitih ocjena zbog svojih neuvijenih stavova...

Tko to tamo njuška?

Novi film u PoPularnom programu atraktivna je igra mačke i miša koju vode dvojica proslavljenih britanskih glumaca dva različita naraštaja. Sljedeće su «zvjezde pod zvjezdama» u Areni dvostruki oskarovac Michael Caine i njegov mlađi kolega Jude Law. Film je režirao njihov sunarodnjak Kenneth Branagh.

Njuškalo

SAD, 2007., 86 min / 1h26, 35 mm; producijska kuća: Riff Raff; producenti: Jude Law, Simon Halfon, Tom Sternberg,

Marion Pilowsky, Kenneth Branagh, Simon Moseley; režija: Kenneth Branagh; scenarij: Harold Pinter; uloge: Michael Caine, Jude Law, Harold Pinter, Carmel O'Sullivan

SADRŽAJ: Uvršten u službenu konkureniju Festivala filmske umjetnosti u Veneciji 2007., Njuškalo je novi uradak svestrana britanskog filmaša Kennetha Branaghe (Henrik V, Hamlet), četiri puta nominiranog za Oscara u četiri različite kategorije. Vrsni poznavatelj Williama Shakespearea, ovaj je put ekranizirao dramu Anthonyja Schaffera o igri mačke i miša ostavljenog supruga i novopečenog ljubavnika. To su postariji pisac Andrew (Michael Caine) i mladi glumac Milo (Jude Law). Kada Milo pokuša nagovoriti Andrewa da svojoj nevjernoj supruzi potpiše dokument o razvodu, Andrew će se odlučiti za netipičnu osvetu... Britanski oskarovac Michael Caine drugi put na ovogodišnjoj Puli osvaja gledatelje u Areni. Partner mu je ispred kamere mlađi kolega i sunarodnjak Jude Law

(Talentirani gospodin Ripley, Studengora) koji je glumačkim darom i šarmom mnoge podsjetio upravo na Cainea. Ukratko, ista škola, dva naraštaja.

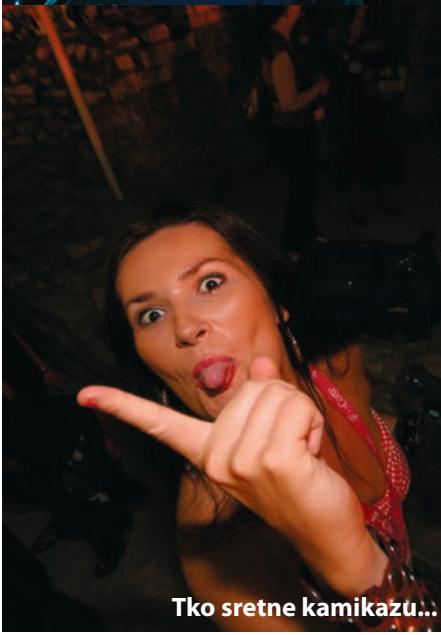
Pula OBJEKTIVno

Zameo ih vjetar na terasi Circola...

Svadbas pjeva nešto ljubavno

Tko sretne kamikazu...

Slatki život na pulski način

Vremenska prognoza za Pulu za utorak 22. srpnja 2008.

Pretežno sunčano. Najniža dnevna temperatura 23, a najviša 28 stupnjeva. Puhati će bura i sjeverac.

Danas na Festivalu

Utorak, 22. srpnja

10.00 Gradska knjižnica Pula

Pulica
film Lotte iz Izumgrada

10.00 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program
film Iza stakla, press projekcija

10.00 - 14.00 Circolo Festivalski klub

Prezentacija: Panasonic / Avid Hands-on

11.30 Caffe bar Red Carpet

Degustacija Agrolaguninih proizvoda
(Laguna Histria)

12.00 Circolo

Press konferencija ekipe filma Iza stakla

16.00 Kino Valli

Europolis – Meridijani
film Nepoznata

17.00 Circolo

Pulska filmska tvornica,
Predavanje Vinka Brešana:
Dan nezavisnosti i film rekonstrukcije

18.00 Kino Valli

Europolis – Meridijani, izvan konkurencije
film Litvinenko

20.00 Kino Valli

Najbolje od Dana hrvatskog filma
film Edo Maajka – Sevdah o rodama

20.45 Arena – VIP prostor

Domjenak – Degrassi

21.00 Kino Valli

posebna projekcija
film Tupilo

21.30 Arena

Nacionalni natjecateljski program
film Iza stakla

23.30 Arena

PoPularni program
film Njuškalo

23.30 P14

Interfilm, producentska zabava

ZABAFA I FILM

23.30 Circolo terasa

koncert Groovesurfers, live act:
DJ + sax & percussion
Lounge & Groove Music